

Anamnesis

Анамнеза

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

Дефиниция 1

Анамнеза е медицински термин, с който се означава подробното и последователно получаване на сведения (информация) от пациента или негови близки, за характера на възникналото заболяване.

Дефиниция 2

Анамнеза в ежедневната лекарска практика е:

разпит от страна на лекаря на болния &
разказ на болния за неговото физическо
или психическо здраве &
анализ от лекаря на разказа на болния

Дефиниция 3

Анамнеза е описание на миналия живот на болния и на болестта му, съставено от лекаря въз основа на разговор с болния или с негови близки, за да се определи правилното лекуване.

Синоними

анамнеза

снемане на анамнеза

събиране на анамнеза

история на случая

медицинска история

медицинска биография на болния

Етимология на термина

Анамнеза - (от гръцки: *αναμνησις* – „спомняне“, „припомняне“)

ПАРОНИМИ

Анамнеза

Амнезия

Амнезия (на гръцки Ἀμνησία) е състояние в което паметта е увредена. По-просто казано, амнезията представлява загуба на памет.

Характеристика

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

- Анамнезата е първата и често най-важна стъпка към установяване на болестните **СИМПТОМИ** с цел – поставянето на правилна **диагноза**.
- Регистрираните данни от анамнезата могат да се използват също:
 - за целите на обучението;
 - за клинични проучвания;
 - за юридически документ.

СИМПТОМИ

Симптом (признак) е проявление на физическо или психическо заболяване или нарушение на жизнеспособността на организма.

Симптом е всяка промяна в здравословното състояние, която човек забелязва и съобщава на лекар.

Симптомите са два типа:

- субективни симптоми - оплакванията, за които пациентът съобщава;

- обективни симптоми - тези, които лекарят или друго лице установява при прегледа.

диагноза

Диагнозата (от гр. *διάγνωση* - установявам, разпознавам) е медицински термин за точно означаване на болестното състояние на пациента.

За да се постави диагноза, трябва да се извърши **медицински преглед**. Той трябва да започне със снемане на анамнеза. След това се извършва клиничен преглед на пациента и при необходимост се назначават специални изследвания: електрокардиография (ЕКГ), рентгенография, хематологични анализи и др.

Основни принципи за снемане на анамнеза

- 1. Спокойно изслушване на болния & задаване на изясняващи въпроси.**
- 2. Наблюдение на болния.**
- 3. Интеграция на получените сведения.**

1А. Спокойно изслушване на болния

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

Изслушването на болния от страна на лекаря трябва да бъде **търпеливо**, **внимателно** и **учтиво**.

"Да можеш да изслушваш е изкуство!"

Често е необходимо **търпение**, поради това, че болният съобщава факти и обстоятелства, които нямат връзка и отношение със заболяването му.

1Б. Задаване на изясняващи въпроси.

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

Задаването на въпроси от страна на лекаря

се налага за изясняването, уточняването или връщането на болния към съществени данни. Те целят и получаването на допълнителна информация.

Чрез въпросите си лекарят **тактично** прекъсва отклоненията в разказа на болния, ако са в ненужна посока и го насочва към факти и обстоятелства, свързани със заболяването.

2. Наблюдение на болния.

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

По време на снемането на анамнезата лекарят извършва наблюдение на болния. Той оценява:

- психическото му състояние,
- интелигентността му,
- степента на разбиране на зададените му въпроси;
- емоционалните му реакции.

3. Интеграция на получените сведения.

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

Това е активен интелектуален процес, позволяващ на лекаря да отдели болестните симптоми от формалните обстоятелства, свързани с тях. По този начин симптомите се отделят от вероятните причини, които ги предизвикват, и се получава една логически подредена анамнеза. Тя е важна стъпка към изграждането на диагностичната хипотеза.

Ход на анамнезата

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

Разпитът на болния започва с най-общо запознаване с неговата личност. След това разпитването се насочва към

главните оплаквания, заради които пациентът отива на преглед.

Всяко главно оплакване трябва да бъде подробно описано и уточнено чрез допълнителни въпроси. Студентът, а нерядко и лекарят, могат да бъдат затруднени да определят кои са главните оплаквания. По принцип търпеливо се уточняват редица факти:

Факти за главните оплаквания

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

- - характерът на симптома;
- - локализацията на симптома;
- - времето на поява и времетраене на симптома;
- - броят на пристъпите;
- - предизвикващите фактори;
- - повлияването на симптома от лечебни въздействия;
- - евентуална връзка с други симптоми.

Главни симптоми на заболяването

След събирането на такава подробна информация относно съобщаваните признаци, е много по-лесно да бъдат намерени

**главните симптоми, характеризиращи
заболяването.**

Събиране на добра анамнеза

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

Събирането на добра анамнеза изисква многократно уточняване на фактите.

Необходимо е болният в началото да се остави да се оплаква свободно и след това разговорът да придобие целенасочен характер.

Неспокойствието и страхът могат да деформират или ограничат разказа на болния.

Търпението, сериозността и внимателното отношение на лекаря и студента могат да преодолеят неспокойствието и страха на болния.

Болният трябва да бъде успокояван и окуражаван, разбира се с мярка.

“Лекар” -- Самуел Люк Филдс (1891)

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

Събиране на добра анамнеза

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

Студентът по медицина трябва да разбере, че изпълнява ролята на един

медицински детектив.

Както следователят за разкриването на едно престъпление задава редица въпроси, съпоставя и изяснява отговорите, събира веществени доказателства и анализи, за да състави криминална хипотеза, **така и** лекарят събира всеобхватна информация, за да определи причината на заболяването.

Лекарят е онзи вечен детектив, който преминава дните си в търсене и разкриване тайната на болестта.

Използвани източници

Pavlina Kancheva PhD. Associate Professor of Modern Bulgarian Language, Sofia 2016

Пропедевтика на вътрешните болести. Под редакцията на проф. д-р Христо Маринов, дмн. Том I. Трето преработено издание. Издателство “Знание” ЕООД 1997.

КРАЙ

kantscheva@yahoo.com

GSM: +359 898 39 87 59

Sofia 2016